

173 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 7.VII 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Älskade Makan Lilla!

Jag reser först i dag, Lördag kl. 10 f. m. Med bekymrad hjerta har jag befvat här dessa dagar och nya bekymmer möta. Jag saknar Eder här, allastädes, glömmet Er icke mången stund af dagen eller natten; ty i Er kärlek ville jag söka ro från all lifvets oro och bitterhet. Gifve Gud jag snart lyckades bereda oss ett för yttre betryck fredadt nytt litet bo; dess inres frid och glädje ligger i min lilla Makas hand. Måtte hon lära sig att värdera denna hemmets lycka såsom jag gör det, ihågkommande, att tiden löper snabbt, och att menniskan förgäfves önskar göra det gjorda ogjort. Lita Älskade Maka min dertill, att mitt hjerta är fullt af kärkek till Dig och af tacksamhet för hvarje, lycklig stund Du bereder mig, att jag som min dödsstunds bästa tröst tänker mig glädjen att kunna välsigna och tackar Dig. Äfven Du, barnet mitt älskade, har mycket att uppoffra och möda Dig, för att bereda mig en sådan stund; men den skall icke heller blifva utan frukt för Ditt eget hjertas frid. Framförallt tänk på barnen och deras dunkla framtid, för hvilken ett så tungt ansvar hvilat på oss. Gud i himmeln bevara och beskydde Er till ett snart återseende, hvartill jag med all min själ längtar.

Helsa hjertligt och tacksamt husets Herre och Fru. Äfven alla andra.

Kyss barnen tusende gånger från mig. Mitt sinne är så lungt, så tungt vid tanken på Dig och dem. Farväl Älskade, ljufva egen Maka, farväl! Skrif hvarje vecka, på Helsingfors tillsvidare. Låt mig höra att I ären friska och lyckliga.

Din trogne, kärleksfulla
J. V. S:n

Calle helsar, är frisk och har varit beskedlig,

P. S. Jag har lemnat silfret m. m. till Pappa. Nycklarne till Oppmans – allt för möjlig eldfaras skuld. Kläderna till tvätt bör Du kanske bedja Mamsell Oppman mottaga. Jag tycker det är osäkert, att hafva lemnat dem i Lovisas vård.

174 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 8.VII 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi den 8:de Juli. 1849.

Ömt Älskade och Saknade Make!

Ja Gud vet huru långt du är ifrån oss min oro är stor, då jag ännu ej fått höra något, helst om dig, ty inte fordrar jag att du hade bort skriva då du hade så många andra bestyr. Nanny hade bref från staden, och jag hoppades att då få underrättelser om din resa, men allt har nu varit förgefves. Huru må ni haft det hemma, och jag tycker mig se dig så bekymrad och bedröfvad som då vi skildes. Var ej så Älskade Make, jag kan ju åter ej bedja dig glömma allt som varit och ännu hoppas, att allt med Guds hjälp, skall blifva bättre.

Skilsmässan att den skulle ske så, gjorde mig stor bedröfvelse, ty den

oron att skiljas är redan stor nog, utom att veta sig vara skulden till en sådan sinneströrelse, tro mig Älskade, att jag ofta bedt Gud att han måtte taga ifrån mig en så tung sömn, som ofta faller på mig, ja jag tror att jag helre skulle mista hela sömnen, än så ofta vilja såra dig, ty ofta om aftnarna, då jag längtat efter dig och tyckt mig hafva nog styrka att vänta, har sömnen öfverfallit mig, och gjort slut på all min glädje, och hvad som sedan vidare tilldrager sig, är jag alldeles osäker om.

10 Du tror att jag är likgiltig för hvad som rör oss, men därpå kan jag ej undra emedan jag så värkeligen har vist mig Men jag beder dig Gode Älskade Make var inte så hård att tror detta om mig. Ja, när den bojan brytes, och jag får fritt öppna mitt hjerta för dig så att du däri får läsa äfven den gömdaste vrå, då skall jag vara, nöjd prisa och tacka Gud, som låtit mig öfvervinna en så stor plåga, som redan i så många år förföljt mig, eller rättare redan från barndomen, då jag saknade Mamma, att förtro åt och i stället fick bära allt inom mig, ty någon annan hade jag inte,

20 Med glädje får jag säga dig, att små barnen äro alldeles friska, jag tycker att Lilla Gossens öfre tänder håller på att komma fram; det vore rätt roligt då han är så glad och treflig. Hanna är dageligen ute, och alldeles för sig, skulle du nu se henne huru glad och treflig hon är, hon bjer alldrig namu, och bra räknade gångor har hon fått, sedan du reste, det kan du trygt lita till, en gång har jag blott behöft banna henne, och saken var ej annan, än att jag om Lördags afton ville locka henne från gungan som bondpoikarna trängdes om, och det kostade henne några tårar, Hanna sofver långt på morgnarna men i stället sofver hon ej middag och saknar den ej heller, här fins en liten inhägnad för kalvvar der ser man henne ofta leka.

30 Huru är det med Calle, kommer han till sin syster, och huru finner han sig eljest i Hufvudstaden.

Huru tror du det går med oss, hvart komma vi och hvad tänker du, jag frågar dig min Älskade af uppricktigt deltagande hjerta, I hvad du tänker eller gör så bekymra dig ej om mig, ty jag finner mig nog i allt, om det är något i hvilket äfven jag kan vara delaktig så gör det mig nästan mera glädje, en uppoffring om du sedan älskar mig, blir mig bra ljuf. Jag kommer hvart helst der bär, på en fremman ort, och vill ej heller skaffa bekantskaper vidare, än dina väner, som jag mycket gläder mig åt att få se och träffa. Jag tycker jag har dig så nära, och ändå är du långt borta, jag skulle villa, draga dig närmare, för att få
40 trycka en försonings kyss på dina läppar jag känner sådant behof deraf, men tyvärr jag måste vänta, och ej förtvifla, kanske du redan i ditt inre har förlåtit mig, som du gjort så många många gångor förut. Gud välsigne dig för den skull.

Ämnar du resa till din Far, om du ändå skulle spara den färden tills vi alla skulle slippa med, tänk hvad Pappa hade trefligt, att se våra små barn, när Hanna skulle stiga opp för att klapp halsa och pussa Gamla Pappa, det är ej utan att äfven jag gärna skulle hålla honom kring halsen, och kyssa innerligt varma kyssar på hans fårade panna. Ja Älskade Make försök om det är möjligt att få oss till honom.

50 Tant och Farbror äro söta mot oss som alltid, och jag finner mig äfven mycket bra, utom att jag djupt saknar dig, och därför ofta här, finner det så tomt. I tisdag väntar jag bref eller någon underrättelse från dig.

För närande är här ingen fremman gossarna äro äfven resta på jakt en tre mil härifrån. Skulle du annors se lifvet här, huru enkelt allt nu är,

jag måste tro att de bulla opp för din skuld.

När du får detta bref har du säkert redan varit orolig för oss, men detta bref gör dig säker om att vi må mycket bra. Farväl nu Älskade Make, måtte du och Calle äfven få vara friska och du ej lida af någonting som skulle göra dig resan besvärligare än den redan förut är.

Helsa hjertligt Calle ifrån mig.

Farväl Farväl, Gud välsigne er och gifve att allt skulle gå bra.

Jeanette

10

P. S. Jag skrifver en liten lapp till Clara Sjöman om jag hinner ty posten lär väl snart vara här. om det yppar sig tillfälle att få den dit, så är det bra i annat fall kan du också låta bli att gifva den.

Tant, Farbror och Nanny bedja hjertligt helsa dig,

Några ord måste jag ännu säga dig. Lönroth är tvenne gongor föreläst i Uleåborgs kyrka, med Mamsel Piponius. Kanske du redan har hört det.

20

175 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 13.VII 1849
HUB, JVS handskriftssamling

Min Älskade Make!

Min sorg är stor, jag har ej sedan jag fick ditt bref haft någon ro, du är ledsen på mig ser jag nog, men var det ej älskade ljufva Make, huru kan du så misskänna mig, och tro att jag för hvilka nöjen som helst, skulle försumma en enda postdag, nej alldrig, gör jag det, sålänge du en smula håller af mig och, håll af mig älskade Make, ty huru bittert skulle ej lifvet blifva mig, om du upphörde att älska mig, fast jag vist känner, att jag är långt ifrån värdig, att blifva älskad af dig, men om du ändå kände huru innerligt jag håller af dig, och huru tom hela verlden skulle blifva, om jag ej hade dig att luta mig till, Ack om du ändå nu hörde mitt hjerta slå så hårt, som det gör, af längtan till Dig, och hopp, att du ej mera må vara bekymrad, och tro något sådant om din egen Gumma.

30

Den 10 om Måndagen skickade jag med postellion bref till Dig, och bad honom uttryckeligen att aflemna brefvet på måndags posten, men efter du ej fått det, gick det troligen först af om Torsdagen, jag hade skrifvit med någon resande redan förrut, men här for ingen, tro inte att jag försummat något tillfälle, eller kunnat försumma, ty hvad hade jag för nöje om jag ej fick skrifva till dig och sedan fick dina bref, men ditt sissta bref gjorde mig bra orolig, men skrif Älskade Make om Lördagen så får jag brefvet om Tisdagen med posten hit, ty annors gör du mig veckan bra lång och ängslig. Jag skickar nu detta bref med en Befallnings-man som skickar expee till Kuopio, så att det ej borde dröja länge förren du fick det till-handa, ja måtte det gå så lyckligt att du fick det helt snart, ty det smärtar mig att du bland andra bekymmer äfven hade oss, att sörja öfver. Barnen mår mycket bra, och skulle du se lilla Hanna tulta ner för vindstrapporna, huru försigtigt och snellt hon går, det har ännu ingen gång hänt att hon ens ämnat falla, och äfven annors har hon ej fallit vidare, än på händerna, ingen blånad har hon fått sig här, tro inte att jag lämnar barnen oskötta eller att jag skulle försumma att se efter dem, nej nu får du vara öfvertygad om att jag vakar öfver barnen, så långt i min förmåga står.

40

50